

**Ettevõtlus- ja infotehnoloogiainistri 21. mai 2018. a määruse nr 25 „Eesti numeratsiooniplaan“ muutmise määruse eelnõu
kooskõlastustabel**

Märkuse või ettepaneku sisu	Arvestatud/mittearvestatud
Siseministeerium 18.12.2023 kiri nr 1-7/300-2	
<p>Siseministeerium kooskõlastab ettevõtlus- ja infotehnoloogiainistri 21. mai 2018. a määruse nr 25 „Eesti numeratsiooniplaan“ muutmise määruse eelnõu koos järgmiste märkustega:</p> <p>1) Eelnõus on toodud, et määrust täiendatakse § 10 lõikega 6¹. Lugeses ei ole selge, mida peetakse silmas eritariifita lühinumbrite all. Pöörame tähelepanu, et näiteks abi- ja infoteenuse lühinumber 1247 on võrguoperaatorite hinnakirjas helistajale tasuta ja seetõttu kirjeldatud kui eritariifne number. Palume sõnastada eelnõu selliselt, et muudatus hakkaks kehtima kõigile lühinumbritele helistamisel sideteenuse osutamise vahendustasu osas. Sõnastusest peaks ära jätma sõna „eritariifita“.</p>	<p>Ettepanekut on arvestatud.</p> <p>Eelnõu on muudetud.</p>
<p>2) Seletuskirja punkt 8 alapunkt 3 on selgitatud abi- ja infoteenuse lühinumber 1247 põhimõtteid. Arvestades määruse muudatuse põhimõtet, mille kohaselt sideteenuse vahendustasu ei ole lubatud kehtestada ja põhitariifi mõiste selgitust (kõne eest makstav tasu, mis ei ole suurem sideteenuse lepingus sätestatud riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust), siis ei ole otstarbekas kasutada seletuskirja punkti 8 viimase lõigu teise lause lõppu „... on helistajale tasuta.“ Teeme ettepaneku see lauseosa asendada „... on helistajale põhitariifne“.</p>	<p>Ettepanekut ei ole arvestatud.</p> <p>Eelnõu koostajate arvates on seletuskirja tekst täpsem ja selgem, kui nimetatud punkti viimase lõigu teise lause lõpus on „... on helistajale tasuta.“ Põhitariifne helistamine ei tähenda tasuta helistamine.</p>
<p>3) Palume lisa 1 toodud lühinumber 110 puhul lisada neljandasse veergu tekst „ei ole kasutuses“ ja viiendasse veergu tekst „ei väljastata“.</p>	<p>Ettepanekut on arvestatud.</p>

	Eelnõu lisa on muudetud.
Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liit 15.12.2023 kiri nr 5.1-1/148-1	
<p>Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liit (ITL) on analüüsinud Teie poolt arvamuse esitamiseks saadetud ettevõtlus- ja infotehnoloogiaministri 21. mai 2018. a määruse nr 25 „Eesti numeratsiooniplaan“ muutmise määruse eelnõud (edaspidi: eelnõu) ja esitab käesolevaga selle kohta oma arvamuse.</p> <p>ITL-i ei toeta eelnõu § 1 punktiga 5 kavandatavat muudatust, millega reguleeritakse teenuse lühinumbritele helistamise tavatariifi, et see ei oleks suurem riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust. Oleme seisukohal, et nii olulist ja töömahukat muudatust ei saa jõustada juba 01.01.2024, vaid see vajab turuosalistega läbi arutamist ning oluliselt pikemat üleminekuaega.</p> <p>Põhjendame oma seisukohta järgmiselt:</p> <p>Vastavalt määruse „Eesti numeratsiooniplaan“ § 10 lõikele 6 jagunevad teenuse lühinumbrid kolmeks:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tarbijale tasuta numbrid (sideettevõtja halduskulu kannab sisuteenuse osutaja või hädaabinumbrite jms elutähtsate numbrite puhul sideettevõtja); 2) eritariifita numbrid, kus kehtib lühinumbrile helistamise tavatariif (sideettevõtja halduskulu kantakse tarbija makstavast tavatariifist); 3) eritariifiga sisuteenuse numbrid (osa tarbija makstavast eritariifist katab halduskulu, ülejäänud on sisuteenuse eest ja läheb sisuteenuse pakkujale). <p>Eelnõuga kavandatakse keelata sideettevõtjal edaspidi küsida „lühinumbrile helistamise tavatariifi“, ning selle asemele tahetakse kehtestada „põhitariif“, mis eelduslikult on pigem lähedane olukorrale „tarbijale tasuta“.</p> <p>See tähendab, et sideettevõtja vaates kaob ära nende lühinumbrite halduskulu katteallikas. Märgime, et lühinumbrite haldamine põhjustab sideettevõtjale rohket haldus- ja tööjõukulu (erinevalt tavanumbritest). Seega peab sideettevõtja selle kulu edaspidi katma oma muude teenuste arvelt või nõudma sisuteenuse pakkujalt, et see muudaks numbri kas „tarbijale tasuta“ numbriks või „eritariifseks numbriks“.</p> <p><u>Praktikas tooks see muudatus kaasa järgneva:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Eestis kasutusel oleva üle 100 lühinumbriga puhul tuleb tänased sisuteenuspakkuja-sideettevõtte vahelised lepingud uuesti läbi rääkida ja vastavalt tulemustele ära muuta või lõpetada; 	<p>Ettepanekut on osaliselt arvestatud.</p> <p>Nimetatud punkti jõustamistähtaeg on ühe aasta võrra edasi lükatud.</p> <p>Kõnevahendustasu olemasolu kui ka suurus on helistajatele sageli üllatuslik ja tekitab sisuteenuse tarbijates pahameelt.</p> <p>Samuti on VÕS § 28¹ lg 3 kohaselt keelatud tarbijalt, kes võtab ettevõtjaga ühendust telefoni teel seoses temaga sõlmitud lepinguga, põhitariifist suurema tasu võtmine.</p> <p>Seetõttu leiavad eelnõu koostajad, et lühinumbritele helistamise tariifi on vaja reguleerida.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • Sisuteenuse pakkujad peavad lühinumbrist loobumisel ja selle asendamisel tavatelefoninumbriga viima muudatuse sisse oma äridokumentidesse (lepingud, blanketid, tingimused jms) ja teavitama muutunud kontaktnumbrist lühinumbri kasutajaskonda. Sama juhul kui nad võtavad asenduseks 800 või 900 seeria numbril; • Sisuteenuse pakkujad peavad lühinumbri kasutamise jätkamisel muudetud tariifiga (st eritariifisena või kliendile tasuta kujul) teavitama muudatusest lühinumbri kasutajaskonda; • Sideettevõtjad peavad üle 100 lühinumbri puhul ükshaaval muutma ära nende arveldusloogika IT- ja arveldussüsteemides; • Sideettevõtjad peavad muudatused sisse viima oma hinnakirjadesse. 	
<p><u>Eelnõu mõjude analüüs on puudulik:</u> Vastavalt eelnõu seletuskirjale (punkt 4, lk 5) puudub eelnõul majanduslik mõju. Tegelikult on mõju ettevõtlusele peetud nii ebaoluliseks, et seda pole isegi määruse mõjude all nimetatud (ka puudevana). Eelnõu seletuskirjast ei nähtu, et oleks analüüsitud (sh tehtud sisuteenuse pakkujate seas küsitlus), kui suur osa sisuteenuse pakkujatest loobuks lühinumbri kasutamisest kui selle kasutuskulu tõuseks. Seega puudub ka hinnang, kui palju väheneks lühinumbritest loobumisel nende riigilõivust laekuv riigipoolne tulu. Leiame, et enne kõnealuse muudatuse tegemist tuleb teha mõjuanalüüs, kas eelnõu seletuskirjas soovitud „turutõrke kõrvaldamine“ ei anna tulemuseks hoopis selle turusegmeni olulise kokkukuivamise või kokku kukkumise.</p>	<p>Ettepanekut on arvestatud.</p> <p>Seletuskirjas kirjeldatud mõjude analüüsi on täiendatud.</p>
<p><u>Lisaks märgime, et eelnõus on „põhitariifi“ definitsioon ebaõnnestunud:</u> Eestis on olemas ja kasutusel ka sellised riigisisesed mobiiltelefonivõrkude numbrid (nt Top Connect jms mobiilinumbrid), millele helistamise tariif on täna kõrgem kui „lühinumbrile helistamise tavatariif.“ Praktikast ei eksisteeri sideettevõtetel sellist ühteainust tasumäära nagu seletuskirja definitsioonis märgitud „mis ei ole kõrgem sideteenuse lepingus sätestatud riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust“.</p>	<p>Märkust ei ole arvestatud.</p> <p>Kuna õigusaktides (tarbija õiguste direktiivi art 6 lg 1 p f ja art 21 ning VÕS § 28¹ lg 3) juba kasutatakse väljendit „põhitariif“, siis võiks ühetaolise tõlgendamise huvides selle mõiste sisse jätta. Seletuskirjas on pikemalt lahti selgitatud, kuidas on Euroopa Kohus „põhitariifi“ tõlgendanud (mõistet „põhitariif“ tuleb tõlgendada nii, et tasu kõne eest, mis on seotud sõlmitud lepinguga ja mis on tehtud</p>

	kaupleja hallatud abitelefoniliinile, ei tohi olla suurem tavalisele geograafilisele laua või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust).
<p>ITL-i ettepanekud: <u>Teeme ettepaneku korraldada lühinumbrite tariifide võimalike muudatuste teemal arutelu</u>, kus MKM ning Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti selgitavad turuosalistele eelnõuga kavandatavat muutmisvajadust, sideettevõtted selgitavad, mida see muudatus praktikas kaasa tooks, ning osapooled saavad võimalikud alternatiivid läbi arutada.</p>	Ettepanekut on arvestatud.
<p><u>Ühtlasi teeme ettepaneku kehtestada lühinumbri tariifi puudutavatele turuosalistega läbiräägitud muudatustele ülemineku aeg ehk jõustada võimalikud muudatused 1 aasta möödumisel pärast nende vastuvõtmist.</u> Selgitame, et siinkohal tuleb meie hinnangul lähtuda elektroonilise side seaduse § 31 lõikest 2, mis sätestab, et kui numeratsiooniplaani määrusega piiratakse numeratsiooni kasutaja õigusi, jõustub see numeratsiooni kasutaja õigusi piiravas osas pärast ühe aasta möödumist selle avaldamise päevast arvates. Leiame, et 1 aasta on mõistlik tähtaeg arvestades selle muudatuse ärilist mõju sideettevõtetele ja sisuteenuse pakkujatele ning muudatuse rakendamiseks vajalike tööde mahtu.</p>	Ettepanekut on arvestatud.
Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liit 11.03.2024 kiri nr 5.1-1/20-1	
<p>Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liit (ITL) on analüüsinud Teie poolt arvamuse esitamiseks saadetud ettevõtlus- ja infotehnoloogiainistri 21. mai 2018. a määruse nr 25 „Eesti numeratsiooniplaan“ muutmise määruse eelnõu uut versiooni (edaspidi: eelnõu) ja esitab käesolevaga selle kohta oma arvamuse. Märgime, et ITL-i ei toeta endiselt eelnõu § 1 punktiga 7 kavandatavat muudatust, millega reguleeritakse teenuse lühinumbritele helistamise tavatariifi. Täname siiski MKM-i, et arvestasite ITL-i ettepanekut anda ettevõtetele selle muudatuse rakendamiseks 1-aastane ülemineku-aeg (esitatud 15.12.2023 kirjaga nr 5.1-1/148-1). <u>ITL esitab eelnõu kohta järgmised ettepanekud:</u> <u>1. Muuta põhitariifi definitsiooni</u> Tõime eelpool viidatud kirjas välja, et meie hinnangul on põhitariifi definitsioon eelnõus õnnestunud. Leiame endiselt, et kehtestatava regulatsiooni rakendamiseks on vajalik see selgemalt sõnastada.</p>	<p>Ettepanekut ei ole arvestatud.</p> <p>Ei saa nõustuda ITLi ettepanekuga, sest see ei täidaks enam soovitud eesmärki ja tegemist ei oleks paketi põhise riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasuga.</p> <p>Eelnõu koostajad jõudsid järeldusele, et selgem on määruse § 9 lõige 9¹ sätestada järgmiselt: „(9¹) 900-seeria teenusnumbrile helistamise eest makstav sideettevõtja tasu ei või olla suurem helistaja paketi põhise riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust.“;</p>

<p>Eelnõu § 1 punktiga 5 määrusesse lisatav § 9 lg 9² sätestab järgmist: „Põhitariif on kõne eest sideettevõtjale makstav tasu, mis ei ole suurem helistaja paketi põhisesest riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust.“ ITL teeb ettepaneku sõnastada see säte järgmiselt: „Põhitariif on kõne eest sideettevõtjale makstav tasu, mis on sideettevõtja hinnakirjakohastes kõnepakettides kehtestatud riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise keskmistatud tasu“. Põhjendame oma ettepanekut järgmiselt: Meie poolt välja pakutud sõnastus tagab antud eelnõu eesmärgi ehk lihtsama ja selgema lahenduse ning ka soodsama hinna kasutajale, kuna keskmistatud hind arvestatakse erinevate kõnepakettide riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasude põhjal. Nii saab kõigile klientidele selgelt kommunikeerida ühe tasumäära ja jäävad ära võimalikud vaidlused klientidega, kuidas teatud konkreetse paketi puhul on see leitud. Samuti on pakutud variant läbipaistvam ning lähtub paremini võrdse kohtlemise printsiibist kui eelnõus sisalduv versioon. Praktikas ei eksisteeri sideettevõtetal täna ühteainust tasumäära ei üldiselt ega ka iga paketi lõikes eraldi. Seetõttu ei ole hetkel eelnõus sisalduv versioon selge ega ka läbipaistev. Samuti ei taga selline lähenemine tarbijate võrdset kohtlemist, kuna olenevalt paketest rakendub erinev tasu.</p>	<p>ITLi kirjas on toodud selgitus, et praktikas ei eksisteeri ühteainust tasumäära ei üldiselt ega ka iga paketi lõikes eraldi. Ühte tasumäära ei olegi vaja, vaid: - fikseeritud kuutasuga piiramatul kõneminutite mahuga pakettide puhul tähendab paketi põhine riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasu, et numbrile helistamise eest ei tohi eraldi tasu võtta ja helistamine on paketi hinna sees; - fikseeritud kuutasuga piiratud kõneminutite mahuga pakettide puhul on helistamine paketi hinna sees ja mahu ületamisel makstakse tasu tavalise ületamisel kohaldatava tariifi järgi; - kui paketi sisalduvad kõneminutid on eraldi tariifiga, tuleb lähtuda tavalisest telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise kõneminuti tasust.</p>
<p>2. Kõrvaldada eelnõu seletuskirjast vastuolu seoses põhitariifi ületava tasuga Juhime tähelepanu eelnõu seletuskirjas sisalduvale vastuolule. Nimelt sedastatakse eelnõu seletuskirja leheküljel 4 ühelt poolt et: „Nii on tekkinud olukord, kus paljud ettevõtjad, kes vähemalt osaliselt kasutavad klienditeeninduslikel eesmärkidel lühinumbrleid, ei nõua sellisele numbrile helistamise eest tarbijatelt tasu ja sooviksid numbrile kasutamist jätkata, kuid ettevõtjad on sunnitud: a) lühinumbrile kasutamisest loobuma, sest sideettevõtjad on kehtestanud tarbijatele lühinumbrile helistamise eest põhitariifist kallima tasu, või b) ise tasuma põhitariifi ületava tasu. See aga on jõukohane vaid vähestele sisuteenuse osutajatele ega ole seetõttu leidnud laialdast kasutamist.“ Teisalt sedastatakse lk 5 et: „Helistajalt põhitariifist suurema sideettevõtja tasu võtmise keeld ei välista sideettevõtja ja sisuteenuse osutaja omavahelisi teenuse eest tasumise kokkuleppeid.“</p>	<p>Ettepanekut on osaliselt arvestatud. Seletuskirja kohta tehtud teise ettepanekuga on arvestatud ja lisatud lk 5 soovitud tekstiosa, aga esimesega mitte. Eelnõu koostajate arvates eksisteerib praktikas kasutusel skeem, kus sisuteenuse osutaja maksab ise põhitariifi ületava tasu. Nt Elektrilevi rikete telefoninumber 1343, mis on Telia hinnakirja järgi tarbijatele tasuta.</p>

Juhime tähelepanu asjaolule, et täna kehtiva regulatsiooni kohaselt ei ole meile teadaolevalt praktikas kasutusel tasuskeeme, kus sisuteenuse osutaja tasuks sideettevõtjale tagantjärele põhitariifi ületavat tasu. Seega pole antud variant mitte laialdast kasutamist leidnud, vaid seda pole praktikas üldse kasutatud.

Kuivõrd lühinumbrite ja 900-seeria numbrite haldamine tekitab sideettevõtjatele oluliselt suuremat kulu võrreldes tavaliste telefoni- või mobiiltelefoninumbritega, mida põhitariif ei kata, on sideettevõtjad sunnitud kas selliste numbrite kasutust muude teenuste ja nende teenuste kasutajate arvelt subsideerima või küsima nende kulude katteks tasu sisuteenuse pakkujalt. Klientidele rakendatavate tasude läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise huvides tuleks eelistada teist varianti.

Olukord, kus lühinumbrile helistamise kulu ja selle lühinumbrri halduskulu kaetakse kõigi vastava sideettevõtja klientide poolt ühiselt, peaks jääma üksnes elektroonilise side seaduse § 88 kohaseks erandjuhaks ehk kohaldamiseks ainult hädaabinumbrile helistamisvõimaluse tagamiseks.

Seetõttu teeme ettepaneku:

1) Eemaldada seletuskirjast lk 4 tekstiosa: „või b) ise tasuma põhitariifi ületava tasu“.

2) Lisada seletuskirja lk 5 eelpool viidatud lausele järgnevana tekstiosa:

„Sideettevõtjal on võimalus küsida sisuteenuse pakkujalt tasu lühinumbrite ja 900-seeria numbrite haldamisega seotud kulude katteks, mida helistajalt küsitav põhitariif ei kata.“

Märgime, et 900-seeria numbrite puhul (kus helistajatele rakendub eritariif) selliseid sideettevõtja ja sisuteenuse pakkuja vahelised tasujagamisi praktikas täna rakendatakse.

Samuti on täna praktikas tavapärase, et nii 900-seeria numbrite kui lühinumbritele puhul sisupakkuja sideteenuse osutajale ühekordsete ja püsikulude katteks selliseid tasusid (avamistasud, kuutasud vms) tasub.

Loodame, et leiate võimaluse meie ettepanekuid eelnõu edasises menetluses arvestada. Oleme valmis neid ka täiendavalt selgitama.